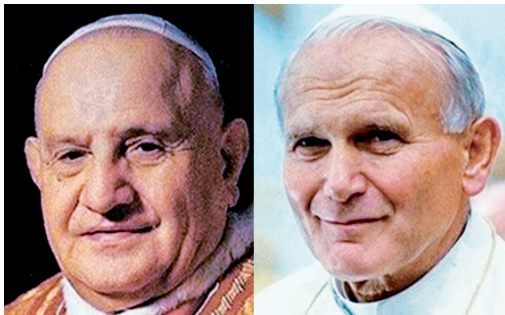

Canonització de Joan XXIII i Joan Pau II, papes

▶ Aquest diumenge dia 27 d'abril, Octava de Pasqua i Diumenge de la Divina Misericòrdia Sa Santedat el papa Francesc proclama que els beats Joan XXIII i Joan Pau II, papes, són sants. Tota l'Església Catòlica participa d'aquest goig. Els més grans recordem la figura de Joan XXIII, «el Papa bo». Joan

Pau II és el Papa que va erigir canònicament la Diòcesi de Terrassa el dia 15 de juny de 2004. La memòria de Sant Joan XXIII se celebrarà el dia 11 d'octubre, aniversari de la inauguració del Concili Vaticà II que ell convocà (1962). La memòria de Sant Joan Pau II, el 22 d'octubre, aniversari de l'inici del seu Pontificat (1978).

GLOSSA

Testimoniar en xarxa

Els educadors cristians —pares, mestres i professors, mossens i catequistes, monitors de lleure i caps escoltes— han de promoure tot allò que ajuda a harmonitzar i unir la fe, la cultura i la vida. Convé treballar la dimensió formativa mitjançant la catequesi, la classe de religió, les lectures i els cursets adients, les reflexions en grup, així com la vivència interior que arrela en Déu amb la pregària, les convivències, els recessos i l'experiència externa, basada en el testimoni d'amor i servei envers els altres, siguin infants, ancians, persones necessitades. També convé viure la pertinença a moviments i la celebració dels sagraments, especialment l'eucaristia, i les trobades, els aplecs... La formació, la vivència i la celebració, harmònicament equilibrades, treballades en xarxa, han d'apropar Jesucrist, la base i fonament de la nostra fe.

Els educadors cristians són testimonis de Jesucrist, estan cridats a testimoniar Jesús, el que deia i el que feia amb la seva vida. Són cridats a posar un rostre concret a la veracitat dels seus ensenyaments. Són testimonis convocats a reforçar

la fe, la pròpia i la dels altres, amb les paraules i la vida. Són testimonis convidats a celebrar i viure la fe de manera compromesa en l'Església i amb l'Església, i amb totes les persones de bona voluntat.

Aquest testimoniatge és el que els alumnes necessiten i molts demanen, i és una bona ajuda per fer recuperar la confiança en les paraules en aquesta societat nostra en què els mots, fins i tot els que haurien de donar sentit a la vida, sovint no signifiquen ni comprometen prou. Encoratgem-nos els uns als altres, doncs, amb paraules esperançades i amb accions esperançadores. La crida a esdevenir testimonis de fe ha de ser motiu de joia per als educadors cristians que, en xarxa, amb discreció i eficàcia, dia a dia, desenvolupen la missió encomanada sense desanimar-se quan es presenten les dificultats. «Per Ell, tot el cos es manté unit harmoniosament gràcies a tota mena de junctures que el sostenen; així, d'acord amb l'energia distribuïda segons la mesura de cada membre, tot el cos va creixent i edificant-se en l'amor» (Ef 4, 16).

Enric Puig Jofra, SJ

La celebració dels patrons de Catalunya

Com que els dies de Sant Jordi i de la Mare de Déu de Montserrat s'escauen dintre de l'octava de Pasqua, aquest any la seva celebració es trasllada: la Mare de Déu de Montserrat se celebra el dilluns dia 28 i Sant Jordi, màrtir el dimecres dia 30.

REMEU MAR ENDINS

Record agraït de Joan XXIII i Joan Pau II

El dia 27 d'abril, que enguany s'escau en ple temps de Pasqua, és una data molt estimada pels cristians de la nostra terra: és la festa de la Mare de Déu de Montserrat, encara que litúrgicament la festa es trasllada a l'endemà per tal de no interrompre la celebració dels diumenges pasquals.

A més a més, aquest diumenge ens porta un esdeveniment molt important i significatiu per a la vida de l'Església: la canonització de dos dels papes dels darrers temps: Joan XXIII i Joan Pau II que avui són canonitzats, és a dir, inclosos en el culte cristià.

Joan XXIII serví l'Església i el món amb el seu carisma de bonat, amb un tracte afable que reflectia la bondat del seu cor i que l'ha fet passar a la història amb l'apel·latiu de «el Papa bo». Ell fou el principal artífex de la gran renovació que suposà per a l'Església el Concili Vaticà II, considerat el principal esdeveniment eclesial i religiós de tot el segle xx, i que significà una nova etapa en la història de l'Església. Encara que semblava cridat a ser un papa de transició, va anunciar ja al començament del seu pontificat la intenció de celebrar un concili de perfil pastoral i ecumènic sobretot, que va assenyalar el començament d'una gran renovació per a l'Església i un impuls per a tota la humanitat. El papa Roncalli serví també el món amb el seu treball incansable per la causa de la pau i per a evitar la guerra. Fou el papa de l'encíclica *Pacem in terris*, el document que va consagrar els drets humans com el millor camí per a salvaguardar la pau.

Joan Pau II va aportar al seu servei incansable com a bisbe de Roma l'experiència de la resistència de la seva Polònia natal. Fou un papa viatger i missioner, que portà el missatge de l'Evangeli als cinc continents. Es lliurà al seu ministeri com a successor de Pere fins a l'extenuació, fins a l'ofrena total de les seves forces i de la seva vida. Fou el pontífex —és a dir, el pont— de la unió de l'Europa de l'Est i de l'Oest en un projecte comú. Participà com a bisbe jove en les sessions del Concili Vaticà II, i com a pontífex romà treballà en la consolidació i aplicació de la doctrina conciliar. Podem recordar les assemblees del Sínode de Bisbes, el *Catecisme de l'Església Catòlica*, la renovació legislativa, i l'amplicíssim desenrotllament doctrinal que ens va oferir durant el seu pontificat. Així mateix hem de recordar les seves iniciatives d'aproximació i de diàleg amb les altres confessions cristianes i les altres religions. Per a nosaltres ha estat el papa que erigí la diòcesi de Terrassa.

Com que són elevats als altars el 27 d'abril, em plau recordar que ambdós varen pregar als peus de la Mare de Déu de Montserrat. Joan XXIII essent cardenal arquebisbe de Venècia. El 1954, any sant jacobeu, pelegrinà a Sant Jaume de Galícia i, de tornada, passà per Montserrat el 28 de juliol. I Joan Pau II en el curs de la seva primera visita a Espanya el 7 de novembre de 1982 va dedicar la jornada a Catalunya i a la ciutat de Barcelona.

Avui és un dia per a viure un record agraït d'ambdós pontífexs i donar gràcies a Nostre Senyor que mai no deixa d'estimar la seva Església. Mitjançant l'Esperit Sant la consola, l'enforteix, la il·lumina i la purifica. Ho fa gràcies al ministeri dels successors de Sant Pere en el nostre temps. Recordem especialment els dos que avui són proposats com intercessors davant Déu. Donem gràcies al Senyor per ambdós.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

▶ **MARÍA JOSÉ GARCÍA-SAN PEDRO**

Ciudadans competents

La reflexió que la doctora en pedagogia M. José García-San Pedro i el P. Francesc Riu proposen a *Ciudadans competents* (Edebé) vol ser el punt de partida d'un procés d'intercanvi de treball compartit entre professionals del sector. «És el temps de construir un model millor, que asseguri als joves el seu desenvolupament com a persones i els ajudi a integrar-se en el món d'avui com a ciudadans actius, compromesos i competents», afirma la Dra. García-San Pedro.

A quina conclusió heu arribat?
Pensem que urgeix prendre consciència que cada nen està cridat a tenir èxit en la seva vida, a poder integrar-se i a participar de forma compromesa en la societat. Per tant, com a comunitat educadora, és el moment de reflexionar críticament sobre quines oportunitats veritablement educatives troben els alumnes en els centres.

Quins reptes cal afrontar?
El major repte és assumir la corresponsabilitat sobre la tasca educativa. El nou model educatiu requereix un protagonisme i un compromís més gran de tots: alumnes, pares, professors, equips directius... El més valuós que tenim en els centres educatius és el temps dels nostres alumnes; és l'oportunitat que tenen per adquirir estratègies que els permetin integrar-se dignament i aportar el seu valor a la societat.

I quin és el paper de la fe?
El ciutadà competent és aquell que està preparat per a participar en la societat tenint plena consciència de les conseqüències que tenen els seus actes sobre els altres i sobre el medi. La fe, com a do i tasca, obre la persona a la relació amb Déu i atorga un sentit de transcendència i de compromís davant els altres i la creació.

Oscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

Las cárceles: Ramon Llull y los mercedarios

La presencia del amor cristiano en las cárceles tiene nombres entre nosotros. Los cristianos conocieron muy pronto las cárceles estatales y los trabajos forzados en las minas, víctimas de acusaciones de ateísmo o de sentimientos antiimperiales, y organizaron desde los primeros momentos visitantes y ayudas para quienes sufrían estos castigos. Las cárceles han sido siempre lugares lúgubres.

Nuestro Ramon Llull (1232-1316) consiguió en muchas ciudades que se instituyese la figura del abogado defensor de los pobres, conducidos a menudo de forma injusta a los tribunales, lo que es un signo de un cambio de mentalidad en el trato a los más desfavorecidos.

Desde los primeros siglos de la historia eclesiástica, encontramos diversos intentos de organizaciones cristianas destinados a aliviar la situación de los presos. En el siglo XVII, en Francia, la Compañía del Santísimo Sacramento luchó activamente contra los abusos de las cárceles, y Vicente de Paúl, muy consciente de cuanto en ellas sucedía, animó a las Hijas de la Caridad y a sus misioneros a estar presentes tanto en las prisiones como con los remeros de las galeras.

(En Cataluña asumió esta obra de caridad la Orden de la Merced, fundada el 10 de agosto de 1218 en la catedral de Barcelona por san Pedro Nolasco, con el apoyo de Jaime I y del obispo de la ciudad, Berenguer de Palou).

Juan María Laboa
(Por sus frutos los conoceréis. Historia de la caridad en la Iglesia, Editorial San Pablo)

SER PADRES

El consumo responsable

He aquí unas recomendaciones que tomo de la página web de la Consejería d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya (www.gen.cat/ensenyament/familiaiescola), de la cual me siento muy honrado de ser asesor:

- Haga que sus hijos se acostumbren desde pequeños a utilizar materiales simples para manipular, experimentar... No es imprescindible comprarles juguetes sofisticados en esta edad (0-3 años).
- Evite acumular productos para sus hijos. En muchos casos, estos no responden a sus necesidades reales.
- No debe caer en la tentación de comprarles todo lo que le piden; empezar a decirles *no* es importante.
- Procure que tengan pocos juguetes y bien escogidos. El exceso puede provocar que no los aprecien.
- Regale juguetes y juegos que permitan compartir en familia momentos de relación y vínculos afectivos y comunicativos.
- Potencie los juegos no materiales, como la lectura de cuentos.
- Enséñeles a sus hijos a hacer un buen uso de los juguetes.
- Recuerde que, a pesar de ser pequeños, sus hijos observan sus actuaciones. Los niños aprenden más con sus acciones que con sus palabras.

Dr. Paulino Castells
(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62, Barcelona)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Sin límites

En el Ángelus de hace unos domingos, el papa Francisco invitaba a repetir con él: «¡No hay ningún límite a la misericordia divina ofrecida a todos!» ¡Impresionante! Una abarrotada plaza de San Pedro confesaba a una sola voz la infinitud de la Misericordia de Dios.

Misericordia enseñada de manera singular por el Santo Padre el día que distribuyó «misericordia», «medicina espiritual... para nuestra alma y para difundir por todos lados el amor, el perdón y la fraternidad».

Medicina anunciada en la apertura del Concilio Vaticano II por el ya hoy san Juan XXIII: «La Esposa de Cristo prefiere usar la medicina de la misericordia... Ella quiere venir al encuentro de las necesidades actuales.»

Misericordia sin límites proclamada por san Juan Pablo II al instituir el día de la Divina Misericordia.

Misericordia que nos asiste, nos enaltece, nos eleva a la condición de hijos de Dios en Jesucristo Resucitado, y nos ayuda a responder a la llamada a la santidad.

Misericordia que nos invita a besar con ternura las llagas de Cristo Resucitado en nuestros hermanos en dificultad.

María, Madre de Misericordia, Mare de Déu de Montserrat, nos obtenga la gracia de adorar al Dios vivo y proclamar la misericordia de Dios sin límites.

Hna. M. de los Ángeles Maeso
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 28. □ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Ac 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.
- 29. □ Dimarts** [1Jn 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.
- 30. ■ Dimecres**, celebració litúrgica de Sant Jordi [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep-Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova.
- 1. □ Dijous** [Ac 5,27-33 / Sl 33 / Jn 3,31-36]. Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.
- 2. □ Divendres** [Ac 5,34-42 / Sl 26 / Jn 6,1-15]. Mare de Déu d'Araceli; sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.
- 3. ■ Dissabte** [1Co 15,1-8 / Sl 18 / Jn 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu. Santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.
- 4. □ † Diumenge vinent**, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Ac 2,14.22-28 / Sl 15 / 1Pe 1,17-21 / Lc 24,13-35]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

DIUMENGE II DE PASQUA O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,42-47)

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles.

Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen, per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú.

Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

▶ Salm responsorial (117)

R. Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R. Que respongui la casa d'Aaron: / perdura eternament el seu amor. / Que responguin els qui veneren el Senyor: / perdura eternament el seu amor. R.

M'empenyien tan fort que anava a caure, / però el Senyor m'ha sostingut. / Del Senyor em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. / Escolteu, crits de festa i de victòria / al campament dels justos. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. / Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, / alegrem-nos i celebrem-lo. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 1,3-9)

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Pel gran amor que ens té, ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. L'esperança que us dona és una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni marcir, reservada dalt al cel per a vosaltres; creients com sou, el poder de Déu us guarda fins que obtingueu la salvació que ell té preparada perquè es reveli a la fi dels temps. Això us ha de donar una gran alegria, ni que ara, si convingués, us haguessin d'entristir per poc temps diverses proves. Si l'or, que al capdavall perdrà tot valor, ara és provat al foc, la vostra fe, més preciosa que l'or, també ha de ser provada perquè resulti mereixedora d'elogi, d'honor i de glòria el dia que Jesucrist es revelarà. Vosaltres, sense haver-lo vist, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, sense haver-lo vist, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per a expressar-la, ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació de les vostres ànimes.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!». Jesús li diu: «Per què m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,42-47)

Los hermanos eran constantes en escuchar la enseñanza de los apóstoles, en la vida común, en la fracción del pan y en las oraciones. Todo el mundo estaba impresionado por los muchos prodigios y signos que los apóstoles hacían en Jerusalén.

Los creyentes vivían todos unidos y lo tenían todo en común; vendían posesiones y bienes, y lo repartían entre todos, según la necesidad de cada uno.

A diario acudían al templo todos unidos, celebraban la fracción del pan en las casas y comían juntos, alabando a Dios con alegría y de todo corazón; eran bien vistos de todo el pueblo, y día tras día el Señor iba agregando al grupo los que se iban salvando.

▶ Salmo responsorial (117)

R. Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.

Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. / Diga la casa de Aarón: / eterna es su misericordia. / Digan los fieles del Señor: / eterna es su misericordia. R.

Empujaban y empujaban para derribarme, / pero el Señor me ayudó; / el Señor es mi fuerza y mi energía, / él es mi salvación. / Escuchad: hay cantos de victoria / en las tiendas de los justos. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. / Este es el día en que actuó el Señor: / sea nuestra alegría y nuestro gozo. R.

La incredulitat de Sant Tomàs. Pintura d'A. Sánchez Coello, Museu de la Catedral de Segòvia

🔊) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 1,3-9)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que en su gran misericordia, por la resurrección de Jesucristo de entre los muertos, nos ha hecho nacer de nuevo para una esperanza viva, para una herencia incorruptible, pura, imperecedera, que os está reservada en el cielo.

La fuerza de Dios os custodia en la fe para la salvación que aguarda a manifestarse en el momento final.

Alegraos de ello, aunque de momento tengáis que sufrir un poco, en pruebas diversas: así la comprobación de vuestra fe —de más precio que el oro, que, aunque perecedero, lo aquilatan a fuego— llegará a ser alabanza y gloria y honor cuando se manifieste Jesucristo.

No habéis visto a Jesucristo, y lo amáis; no lo veis, y creéis en él; y os alegráis con un gozo inefable y transfigurado, alcanzando así la meta de vuestra fe: vuestra propia salvación.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anoecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, los quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor.» Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo.»

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomas con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros.» Luego dijo a Tomàs: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente.» Contestó Tomàs: «¡Señor mío y Dios mío!» Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Dichosos los que crean sin haber visto.»

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos se han escrito para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

COMENTARI

Creure que Jesús pertany plenament a l'àmbit de Déu

L'Evangelí de Joan presenta la primera aparició de Jesús als deixebles el capvespre del dia de la Pasqua: «aquell mateix dia». Ho fa amb les característiques de totes les aparicions als deixebles. Jesús es fa present (literalment ve) amb les portes tancades per por dels jueus. És la situació dels deixebles, però és també la situació dels creients joànics que són expulsats de la sinagoga (9,22; 12,42; 16,2). El Jesús ressuscitat és el Jesús present en la comunitat joànica. Després ve la salutació de Jesús: «Pau a vosaltres». Tot seguit, els senyals del reconeixement: les mans i el costat. Estem en la tradició joànica. Aquí, el costat travessat per una llan-

ça és un referent inequívoc del crucificat (19,31-37). El que es vol dir amb aquest senyal és que el ressuscitat que s'apareix és i serà sempre el crucificat. I ho serà com l'exaltat, el que ha estat elevat en la creu de camí cap al seu àmbit de sempre: l'àmbit de Déu. El ressuscitat-present és l'exaltat-crucificat. I, immediatament, la missió apostòlica com a continuació de la missió de Jesús i com a fruit de la presència de l'Esperit. La Pasqua no és una experiència intimista, és una obertura a tots i a tots els temps.

Una segona escena arrodoneix el missatge pasqual de Joan. L'aparició als deixebles amb Tomàs, ara sí, present. L'Evangelí de Joan ha estat descrit com el que ens ajuda a fer el pas d'una fe primerenca i ingènua (1,35.

41.45.49; 2,11) a una fe més sòlida, més compromesa i més profunda (8,31-32; 15,7-8). Tomàs és un dels qui fa aquest pas. La fe de Tomàs ja no recolarà en l'experiència física del ressuscitat (no es diu que fiqui els dits en els forats dels claus ni la mà en l'obertura del costat). La fe pasqual és més madura. No cal veure per creure: «Senyor meu i Déu meu!»

Aquest és el missatge de l'Evangelí de Joan, que s'escriu perquè els lectors també participem d'aquesta fe (20,30-31).

Hem de creure que Jesús de Natzaret pertany plenament a l'àmbit de Déu. És el nucli del Credo. L'Evangelí de Joan és un credo narratiu.

Oriol Tuñí, SJ

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Del divendres dia 25 al dilluns dia 28. Assisteix a Roma als actes de canonització de Joan XXIII i Joan Pau II.

Dimarts dia 29, a les 17.30 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral i confereix el sagrament de la Confirmació a un grup d'alumnes del col·legi La Vall de Bellaterra.

Dimecres dia 30, a les 17.30 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral i confereix el sagrament de la Confirmació a un grup d'alumnes del col·legi La Vall de Bellaterra.

Dissabte dia 3 de maig, a les 16.30 h. Celebra l'Eucaristia al Monestir de Sant Domènec, a Sant Cugat del Vallès, i procedeix a la sepultura de les restes de la serventa de Déu sor Maria Lourdes Sala Bigas, monja dominica.

Diumenge dia 4 de maig, a les 12 h. Celebra l'eucaristia a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola en la festa patronal (El Roser de Maig).

A les 17 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Francesc de Sabadell i ordena de prevere fra Carles Fuentes, OFM.

▶ NOTÍCIES

XVI Recollida d'aliments a l'arxiprestat de Terrassa. El dissabte dia 29 de març es va dur a terme la recollida d'aliments a l'arxiprestat de Terrassa organitzada per Càritas i pel Moviment Cristià de Joves que enguany ha assolit la quantitat de 10.300 kg de menjar. Hi han participat més de 300 voluntaris entre joves de les parròquies i adults.

L'arxiprestat de Montcada pelegrina a la Salut. Per segon any consecutiu, l'Arxiprestat de Montcada ha anat en romiatge al Santuari de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi. Va ser el dissabte dia 5 d'abril i hi van participar 250 persones. Els joves havien fet el camí a peu, els altres en autocar. A les 10.30 h Mons. Saiz Meneses va celebrar l'Eucaristia i obsequià a cada participant amb una

reproducció en petit de la creu peccoral del Sant Pare Francesc. La jornada continuà amb jocs organitzats pels esplais, dinar de germanor, actuació d'un grup d'animació i cloenda de la trobada.

Ordenació de dos diaques permanents. El dissabte dia 5 d'abril a les 8 del vespre, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, presidí la celebració de l'Eucaristia a la Catedral del Sant Esperit i conferí el sagrat orde del diaconat a Jesús de la Osa Olivas, que col·labora a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Antoni de Pàdua a Granollers, i Àngel Ubieto Lalaguna, de la parròquia de Santa Perpètua de Mogoda. Varen concelebrar Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, i un bon nombre de preveres, assistits pels diaques permanents de les tres diòcesis de la Província Eclesiàstica.

El Sr. Bisbe presideix la trobada de l'Hospitalitat de Lourdes. El diumenge dia 6 d'abril, Mons. Saiz Meneses presidí la trobada de l'Hospitalitat de Lourdes de les diòcesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de

Llobregat. La celebració es va fer a la Garriga, en escaure's el 25 aniversari de la Delegació de l'Hospitalitat en aquesta població. El Sr. Bisbe va estar acompanyat pel Sr. Aleix Canalis, president de l'Hospitalitat, i per Mn. Andreu Oller, consiliari.

Trobada de l'Apostolat Seglar de Catalunya. El dissabte dia 5 d'abril al matí, a la Casa de l'Església del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat es va celebrar la Jornada d'Apostolat Seglar a Catalunya, promoguda per la Comissió Interdiocesana d'Apostolat Seglar (CIAS) de la Conferència Episcopal Tarraconense. Es reuniren més d'un centenar de persones, laics, laiques i consiliaris de l'Acció Catòlica i de diverses associacions i nous moviments, provinents de tot Catalunya.

▶ AGENDA

Conferència-debat. El dimarts dia 6 de maig a les 20 h, a la sala de conferències del Monestir de Sant Cugat del Vallès, conferència debat sobre «L'origen de l'home». A càrrec del Dr. Ramon Maria Nogués, Sch P, antropòleg i biòleg i el Dr. Ricard Casadesús, prevere, químic, filòsof i teòleg.

▶ D'ALTRES BISBATS

Jornada acadèmica sobre l'Evangelí de Mateu. El dijous dia 8 de maig, de les 9.30 a les 13.30 h, a la Facultat de Teologia de Catalunya (c/ Diputació 231, Barcelona), amb intervenció de diversos biblistes.

Exercicis espirituals per a preveres. La trobada personal amb Jesucrist. Dirigits per Mons. Carles Soler Perdigó, bisbe emèrit de Girona. Organitzats per l'Associació de Preveres del Pradó a Catalunya i Balears. Del diumenge 24 d'agost (sopar) al dissabte 30 d'agost (esmorzar). Lloc: Col·legi Claver de Raïmat - Lleida. Inscripcions: Pepe Baena Iniesta, tel. 625 901 520; e-mail: pepbaena@gmail.com. Abans del 31 de juliol (places limitades).

REMAD MAR ADENTRO

Recuerdo agradecido de Juan XXIII y Juan Pablo II

El día 27 de abril, que este año coincide con el segundo domingo de Pascua, es una fecha muy estimada por los cristianos de nuestra tierra: es la fiesta de Nuestra Señora de Montserrat, aunque litúrgicamente la fiesta se traslada a mañana, a fin de no interrumpir la celebración de los domingos pascuales. Este domingo, además, nos trae un acontecimiento muy importante y significativo para la vida de la Iglesia: la canonización de dos de los papas de los últimos tiempos: Juan XXIII y Juan Pablo II, que hoy son canonizados, es decir, incluidos en el culto cristiano.

Juan XXIII sirvió a la Iglesia y al mundo con su carisma de bondad, con un trato afable que reflejaba la bondad de su corazón y que le ha hecho pasar a la historia con el apelativo de «el Papa bueno». Él fue el principal artífice de la gran renovación que supuso para la Iglesia el Concilio Vaticano II, considerado el principal acontecimiento eclesial y religioso de todo el siglo xx, y que significó una nueva etapa en la historia de la Iglesia. Aunque parecía llamado a ser un papa de transición, anunció ya en el comienzo de su pontificado la intención de celebrar un Concilio de perfil sobre todo pastoral y ecu-

ménico, que señaló el comienzo de una gran renovación para la Iglesia y un impulso de esperanza para la humanidad entera. El papa Roncalli sirvió también al mundo con su incansable trabajo por la causa de la paz y para evitar la guerra. Fue el papa de la encíclica *Pacem in terris*, el documento que consagró los derechos humanos como el mejor camino para salvaguardar la paz.

Juan Pablo II aportó a su servicio incansable como obispo de Roma la experiencia de resistencia de su Polonia natal. Fue un papa viajero y misionero, que llevó el mensaje del Evangelio a los cinco continentes. Se entregó a su ministerio como sucesor de Pedro hasta la extenuación, hasta la ofrenda total de sus fuerzas y de su vida. Fue el pontífice —es decir, el puente— de la unión de la Europa del Este y del Oeste en un proyecto común. Participó como joven obispo en las sesiones del Concilio Vaticano II, y como pontífice romano trabajó en la consolidación y aplicación de la doctrina conciliar. Podemos recordar las asambleas del Sínodo de los Obispos, el *Catecismo de la Iglesia Católica*, la renovación legislativa, y el amplísimo desarrollo doctrinal que nos ofreció a lo largo de su pontifica-

do. Asimismo hemos de recordar sus iniciativas de acercamiento y diálogo con las otras confesiones cristianas y las otras religiones. Para nosotros es también el papa que erigió la diócesis de Terrassa.

Dado que son elevados a los altares en un 27 de abril, me place recordar que ambos oraron a los pies de la Virgen de Montserrat. Juan XXIII, siendo cardenal arzobispo de Venecia. En 1954, año santo jacobeo, peregrinó a Santiago de Compostela y de retorno pasó por Montserrat el 28 de julio. Y Juan Pablo II en el curso de su primera visita a España, el 7 de noviembre de 1982, en la jornada que dedicó a Cataluña y a la ciudad de Barcelona.

Hoy es un día indicado para vivir un recuerdo agradecido de ambos pontífices y para dar gracias a Nuestro Señor que no deja nunca de amar a su Iglesia. Mediante el Espíritu Santo la consuela, la fortalece, la ilumina y la purifica. Lo hace gracias al ministerio de los sucesores de San Pedro en nuestro tiempo. Recordamos especialmente los dos que hoy son propuestos como intercesores ante Dios. Demos gracias al Señor por ambos.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa